

Drakonoši na 40. Míli

11.-13.11.2023

Víkendová drakonoší výprava začala už na vlakovém nádraží, kde neznámý pán utrousil kus papíru. Děti hned zbystřily a papír sebraly, avšak osoba zmizela jako pára nad hrncem.

Tak tedy nastoupily do vlaku a vydaly se směr Panské Dubénky. Cestou se zjistilo, že na papíru jsou napsané jenom souřadnice a čas.

Když dorazily na 40. míli, už na ně čekal Michal, který přijel o chvíli dřív, aby mohl zatopit a připravit srub na malé okupanty. Večeře se připravila venku na ohni, ale jedlo se už vevnitř. Po večce se vydáváme na souřadnice a dostáváme světelnou morseovkou vzkaz. Vracíme se zpátky do tepla a snažíme se to rozluštit. Večer ještě proběhla kytárka, nějaké hry a kreslení.

Jakmile se trochu rozednělo, první šeptání už bylo slyšet. Naštěstí se povedlo zakročit a spalo se ještě chvíli. Ráno proběhla rozcvička pod vedením Bídží a ostatní mezitím připravovali snídani. Po rozcvičce na hygošku a šlo se jíst. Dopoledne jsme se naučili postavit přístřešek, zahráli si nějaké hry, nejvíce všechny bavila zapikávaná. Mezitím co se připravoval oběd nám Káťa řekla něco ze zdravotvědy a než se udělal oběd, tak se došlo s barelem pro vodu. A po obědě proběhl menší polední klid.

Po poledňáku jsme nasbírali dřevo, při jehož sběru jsme našli zprávu, která nás odkázala k lomu. Dřevo jsme stihli jen taktak, než nám začalo pršet. Když se začalo stmívat, vydali jsme se k nedalekému kamenolomu, kde jsme posbírali útržky a poskládali z nich obrázek, který nás odkázal na latrýnku, kde byla schovaná další zpráva. Tu se nám po delší době podařilo najít a mohlo se jít do chaloupky, neboť zase začalo pršet. Večer věča a kytárka, Smrk nám pouštěl nějaké písničky z mobilu, které se nám moc líbily a Honza nás naučil hru, kterou si vzal s sebou. Hodně se také kreslilo.

Ráno se nechtělo nikomu moc vstávat, proběhla hygiena a jelikož byla neděle, tak nebyla rozcvička. Na snídani se rozdělujeme na dva týmy: tým který půjde na vlak a tým pro který si přijedou maminky. Ten hned po zjištění, že bude muset uklízet srub s Míšou rychle naznal, že jsou v té horší skupině a příště ze radši půjdou pěšky. Rozdělujeme si poslední sušenky a vydáváme se na cestu k vlaku a začínáme s úklidem. Když si pro úklidovou četu přijedou rodiče, Míša zamkne chatu a jede se přemístit do Kostelce, kde už čeká společně se zbytkem rodičů na tým cestovatelů autobusem.

Moc jsme si to užili a snad se na 40. míli zase brzy podíváme!

Mighal